

Stowarzyszenie Artystyczne
"Muzyka Centrum"
Akademia Muzyczna w Krakowie
Bunkier Sztuki

Festiwal Audio Art'06

Marionette

(Amsterdam)

Jorge Isaac

koncepcja, flety proste i elektronika
(concept, block flutes i electronics)

Marko Ciciliani

muzyka, mikser bez wejścia i elektronika
(music, no-input mixer i electronics)

Roderik de Man

muzyka
(music)

sobota, 4 listopada, 2006, godz. 18.00
Akademia Muzyczna, ul. Św. Tomasza 43

koncert wspierany przez:
Gaudeamus Foundation, Amsterdam
Królewska Ambasada Holandii, Warszawa
Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego
Urząd Miasta Krakowa

Jorge Isaac (ur. 1974, w Caracas) – w 2000 roku ukończył studia pod kierunkiem Waltera van Hauwe w Amsterdamskim Konserwatorium. W 2002 roku, w tej samej instytucji u Josa Zwaanenburga otrzymał tytuł magisterski z zakresu współczesnego performance i muzyki elektronicznej. Specjalizuje się w muzyce współczesnej i użyciu elektroniki na żywo. Zdobywał nagrody na światowej sławy festiwalach takich jak Międzynarodowy Konkurs Wykonawców Gaudeamus w 2001 roku w Holandii i Międzynarodowy Konkurs Muzyki Współczesnej im. Krzysztofa Pendereckiego w Polsce. W 2004 roku nagrodzono go Jur Naessens Music Award w Holandii za multimedialny projekt *Mensa Secunda*. Jako solista wielokrotnie nauczał w ramach klas mistrzowskich m.in. w Holandii, Niemczech, Wielkiej Brytanii, Polsce, Norwegii, Szwajcarii, Włoszech, Finlandii, Ukrainie, Rosji, Turcji, Meksyku i Wenezueli. Brał także udział w wielu nagraniach studyjnych, m.in. w stacji radiowej Hessen (HR4) w Niemczech, dla firm takich jak Shell (Meksyk/Holandia) i Teldec (Niemcy), współpracował przy przygotowaniu sampli fletu w Stanach Zjednoczonych, rejestrował także własne kompozycje wspólnie z pianistą i kompozytorem Elikiem Alvarezem (Wenezuela). Brał udział w wielu międzynarodowych festiwalach, takich jak Festiwal Hessen (Korbach, Niemcy), Drugi Międzynarodowy Festiwal Flecistów (Amsterdam), From Distant Lands (Londyn), Festival Internacional de Puebla (Meksyk), Ultima Festival (Oslo), Music for Galway (Irlandia), Gaudeamus Music Week (Amsterdam), Spazio Musica (Caligari), Międzynarodowe Forum Młodej Muzyki (Kijów) i Time of Music Festival (Finlandia). Jorge Isaac występował razem z: holenderskimi zespołami ASKO i Schoenberg, Holenderską Orkiestrą Kameralną, Narodowym Baletem Holenderskim, Holenderską Operą, reżyserem baletowym Pierrem Audim, flecistą Walterem van Hauwe, wiolonczelistą Frances-Marie Uitti, kompozytorami György'em Ligetiem, Roderikiem de Man, Jukką Tiensuu i dyrygentem Reinbertem de Leeuw. Obecnie koncertuje solowo, jest zaangażowany w multimedialne projekty badawcze, wykłada w Amsterdamskim Konserwatorium, bierze także udział w produkcjach multidyscyplinarnych przedstawień wspólnie z Visisonor Media Productions. Do jego ostatnich projektów należą: *Mensa Secunda* (performance interdyscyplinarny, 2004), *Voix égales* (2005,

poszukiwania w zakresie "Integral Music Performance"), *OMONIA* (2005/06, performance jednego autora), *Sensorial Acts* (2006, projekt badawczy poświęcony wykorzystaniu zapachów i zmian temperatury w muzycznych występach), *Marionette* (2006, koncert multimedialny).
<http://www.visisonor.net>

Marko Ciciliani (ur. 1970, w Chorwacji) – kształcił się w dziedzinie kompozycji, teorii muzyki i muzyki elektronicznej w Nowym Jorku, Hamburgu i Hadze. Już podczas studiów otrzymał staranne wykształcenie nie tylko w zakresie akademickich technik kompozycji, ale także w dziedzinie wolnej improwizacji. Komponował dla rozmaitych zestawów instrumentów, w tym dla orkiestr, dla zespołów muzyków oraz utwory solowe, konstruował także instalacje dźwiękowe, często wykorzystując elektronikę na żywo a także inne media, takie jak światło, wideo czy animację. Od 1996 roku mieszka w Amsterdamie. Typowe dla jego dzieł jest połączenie przeciwstawnych materiałów, co nadaje kompozycjom wrażenie eksperymentu i zabawy, pełnej zaskakujących zwrotów i różnorodności barwy. Jego muzyka jest wykonywana przez zespoły takie jak ASKO, Ensemble Intégrales, Zeitkratzer, MAE, Orkest de Volharding, Slagwerkgroep Den Haag, qO-2 i Interzone Perceptible. Jego utwory były wykonywane w całej Europie, obu Amerykach i Azji, są także obecne na festiwalach takich jak: Wien Modern, Bregenzer Festspiele, Zagreb Biennale, ISCM World Music Days, Gaudeamus, Novembermusic, Open Systems, Proms in Paradiso (Amsterdam), Roaring Hooves Mongolia, Das Neue Werk (Hamburg), Música a Metrònom (Barcelona) i innych. W 2005 roku Ciciliani założył grupę Bakin Zub, składającą się z ośmiu muzyków o rozmaitych korzeniach, która wykonuje jego muzykę kładąc nacisk na kombinację dźwięku, światła i wideo. Obecnie artysta pracuje nad wielkoformatowym dziełem *My Ultradeep I*, które ma być wykonywane przez tę grupę. Jako wykonawca Ciciliani od wielu lat korzysta z miksera bez wejścia. Podczas solowych koncertów wykonuje utwory skomponowane na to urządzenie. Jako improwizator występował m.in. z Fredem Frithem, Jaapem Blonkiem i Axelem Dörnerem. Jako wykonawca muzyki elektronicznej pracował także z Südwest

Rundfunkorchester (Freiburg/Baden-Baden), ASKO, Schönberg Ensemble, Radiofilharmonisch Orkest Hilversum i Slagwerkgroep Den Haag.

Roderik de Man (ur. 1941, w Bandung w Indonezji) – studiował perkusję u Fransa van der Kraana i teorię muzyki w Królewskim Konserwatorium w Hadze. W tym samym czasie brał udział w klasach kompozycji Keesa van Baarena, pracował także w studio elektronicznym pod kierunkiem Dicka Raaymakersa. Od 1972 wykłada teorię i kompozycję. W latach 1993-1997 był członkiem Holenderskiego Stowarzyszenia Kompozytorów (GeNeCo). Od 1998 roku jest członkiem CEM (Centrum Muzyki Elektronicznej). Od niedawna jest także doradcą Stichting Ton Bruynèl – fundacji promującej muzykę elektroniczną, a od jesieni 2003 roku jest członkiem Gaudeamus Foundation. Otrzymał wiele zamówień m.in. od Foundation for the Creation of Music, Amsterdam Art Fund i Johan Wagenaar Foundation. Komponuje zarówno muzykę czysto instrumentalną, jak i utwory instrumentalne wykorzystujące elektronikę. Na jego twórczość składają się utwory solowe, muzyka kameralna, utwory przeznaczone dla chórów, rozbudowanych zespołów i orkiestr. Jego kompozycje były kilkakrotnie wybierane przez ISCM (Międzynarodowe Stowarzyszenie Muzyki Współczesnej), jako utwory wykonywane podczas Światowych Dni Muzyki (Oslo 1991, Meksyk 1993, Seul 1997, Bukareszt 1998). W 1991 roku jego kompozycja *Chordis Canam* na klawikord i taśmę zdobyła drugą nagrodę w konkursie podczas Festiwalu Muzyki Elektroakustycznej w Bourges, znalazł się także w gronie finalistów tego konkursu w latach: 1996, 1997, 1998, 2000 i 2001. W 1999 kompozycja *Air to Air* na flet, baseton (klarnet altowy) i trąbkę zdobyła drugą nagrodę na tym samym festiwalu, a także drugą nagrodę w Międzynarodowym Konkursie Kompozycji „Città di Torino 2000”. *Sin descano* na flety proste i taśmę zostało wybrane na Światowe Dni Muzyki w Szwajcarii w 2004 roku. W 2005 roku *Cordes Invisibles* na skrzypce, fortepian i taśmę otrzymał pierwszą nagrodę w Konkursie Muzyki Elektroakustycznej w Bourges. Jego muzyka była wykonywana i transmitowana w wielu krajach europejskich, Stanach Zjednoczonych, Brazylii, Meksyku, Wenezueli, Indonezji i Japonii.

<http://www.roderikdeman.com>

Źródło inspiracji. W tekście *Über das Marionetten-Theater* (O teatrze marionetek, 1810) Heinrich von Kleist, przy pomocy swojego bohatera Pana C., prowadzi dyskurs na temat nieśmiertelnego wdzięku przedmiotów nieożywionych. *Teatr Marionetek* nie był przeznaczony do wystawiania przy pomocy marionetek, ale był opisem ich funkcji i wartości. Porównuje on możliwości żywych aktorów i marionetek w związku z romantyczną estetyką. Kleist wyjaśnia, że przedmioty, w przeciwieństwie do ludzi, nie muszą zachowywać się w sposób afektywny. Twierdzi on, że marionetka, która nie jest krępowana przez konieczność dotykania podłogi (odkąd drży ona w rytm melodii strun zwisających z góry), ma dużo więcej wdzięku niż żywy tancerz. Jedynie bóstwa lub być może zwierzęta, takie jak niedźwiedzie, twierdzi Pan C., mogą wykazać się podobnym wdziękiem o charakterze nieożywionym, podczas gdy ludzie są niezgrabni, skrępowani przez świadomość. W swojej argumentacji dowodzącej wyższości marionetek, Kleist ujawnia wiarę w kognitywną i kreatywną wyższość nieświadomości nad świadomością oraz spontaniczności i intuicji nad rozumem. Entuzjazm Kleista w stosunku do teatru marionetek nie jest odosobniony, jednak waga, jaką posiadają jego słowa, a także nieskończone możliwości, jakie widział w marionetkach, nie zostały dostrzeżone jeszcze na długo po jego śmierci, co po raz kolejny potwierdza, że Kleist znacznie wyprzedził swój czas.

Koncepcja Teatr marionetek to historia, która zainspirowała scenariusz będący podstawą projektu *Marionette: koncert multimedialny* dla dwóch muzyków (na flety proste, mikser bez wejścia i elektronikę), w ramach którego obszar napięcia pomiędzy dźwiękami akustycznymi i multimediami tworzy historię, mówiącą o związkach tego, co mechaniczne z życiem. Wykonawcy są w sposób (nie)świadomy reprezentowani przez maszynę (czyli instrumenty), dźwięki i obrazy. Performance przedstawia multimedialny environment jako wyraz czystego dźwięku, environment, który ucieleśnia pytanie o niedoskonałość dźwięków, sprzeczności i niejednoznaczność komunikacji pomiędzy akustycznymi źródłami dźwięków i multimediami.

Opis projektu. Trzej kompozytorzy: Roderik de Man (Holandia), Jos Zwaanenburg (Holandia) i Marko Ciciliani (Chorwacja) otrzymali zamówienie na skomponowanie nowego utworu, którego leitmotiv stanowi związek pomiędzy tym, co mechaniczne a życiem. Ten multimedialny koncert jest wykonywany przez dwóch muzyków: Jorge Isaaca i Marko Cicilianiego. *Marionette* łączą w sobie muzykę, teatr, wideo i elektronikę tworzoną na żywo. Muzyczny układ tworzą: wirtuozerski występ na fletach, niezwykle improwizacje elektroniczne z mikserem bez wejścia (rodzaj stołu mikserskiego, który nie używa żadnych zewnętrznych źródeł, a wszystkie dźwięki są w nim kreowane poprzez sprzężenie wewnętrzne) oraz bogate tło muzyczne. Obrazy wideo zostały użyte jako dynamiczna dekoracja scenograficzna i jako medium abstrakcyjnej materializacji procesów mechanicznych.

Jorge Isaac (born in 1974, in Caracas) – completed his professional training under the tutelage of Walter van Hauwe at the Amsterdam Conservatory in 2000. In 2002 received his master degree on contemporary performance & live electronics with Jos Zwaanenburg at the same institution. Isaac's specialist field is in contemporary music and the use of live electronics. He has won prizes at renowned contemporary music competitions such as the *International Gaudeamus Interpreters Competition 2001* in The Netherlands and the *Krzysztof Penderecki International Competition of Contemporary Music* in Poland. In 2004 he was awarded the first prize at the *Jur Naessens Music Award* in The Netherlands with his multimedia production *Mensa Secunda*. As a soloist, Isaac has given a variety of performances and master classes in The Netherlands, Germany, England, Poland, Norway, Switzerland, Italy, Finland, Ukraine, Russia, Turkey, Mexico and Venezuela. He has participated in varied recording productions, such as radio broadcasts for the Hessen's radio (HR4) in Germany, the company Shell (Mexico/ The Netherlands), Teldec (Germany), blockflute samplers in the USA, and his own music together with pianist/composer Elik Alvarez (Venezuela). He has participated in several International Music Festivals such as Hessen's Festival (Korbach-Germany), Second International Blockflute Festival (Amsterdam), From Distant Lands (London), Festival Internacional de Puebla (Mexico), Ultima

Festival (Oslo), Music for Galway (Ireland), Gaudeamus Music Week (Amsterdam), Spazio Musica (Cagliari), International Youth Music Forum (Kiev), Time of Music Festival (Finland). Jorge Isaac has performed together with the Dutch ensembles ASKO i Schoenberg, the Dutch Chamber Orchestra, The National Dutch Ballet, The Dutch Opera, regisseur Pierre Audi, blockflutist Walter van Hauwe, cellist Frances-Marie Uitti, composers György Ligeti, Roderik de Man, Jukka Tiensuu, and the conductor Reinbert de Leeuw. He is at the moment involved with solo recitals, multimedia research projects, his teaching position at the Amsterdam Conservatory and in the production of multidisciplinary performances together with Visisonor Media Productions. Among his recent works are: *Mensa Secunda* (interdisciplinary performance, 2004), *Voix égales* (2005, Research towards the "Integral Music Performance"), *OMONIA* (2005/06, one-man-art performance), *Sensorial Acts* (2006, research project towards the use of smells and temperature changes in music performance), *Marionette* (2006, multimedia concert).

<http://www.visisonor.net>

Marko Ciciliani (born in 1970, in Croatia) – he received his musical training as a composer, music theorist and electronic musician in New York, Hamburg and The Hague. During his studies he has already collected extensive experience not only in the fields of 'academic' composition, but also in free improvisation. He has written for a variety of settings, including orchestra, ensembles, solo works and sound installations, often including live-electronics or other media like light, video or cartoons. Since 1996 he lives in Amsterdam/Netherlands. Typical for Ciciliani's work is that it tries to combine seemingly contradictory materials, giving the composition a feeling of experiment and playfulness, with surprising turns and a variety of colour. Ensembles such as ASKO, Ensemble Intégrales, Zeitkratzer, MAE, Orkest de Volharding, Slagwerkgroep Den Haag, qO-2 and Interzone Perceptible, perform Ciciliani's music. It has been played all over Europe, the Americas and Asia and is present at festivals such as Wien Modern, Bregenzer Festspiele, Zagreb Biennale, ISCM World Music Days,

Gaudeamus, Novembermusic, Open Systems, Proms in Paradiso (Amsterdam), Roaring Hooves Mongolia, Das Neue Werk (Hamburg), Música a Metrònom (Barcelona) and elsewhere. In 2005 Ciciliani has founded the group Bakin Zub, an ensemble comprising eight outstanding musicians from different backgrounds. Bakin Zub is dedicated to the performance of Ciciliani's music while placing an emphasis on the combination of sound, light and video. Currently Ciciliani is working on the large-scale work *My Ultradeep I* for this setting. As a performer Ciciliani has used the no-input mixer for many years. Ciciliani is touring internationally with a repertoire of solo compositions for the no-input mixer. As an improviser he has given concerts i.e. with Fred Frith, Jaap Blonk and Axel Dörner. As a performer of electronic music he has furthermore worked with the Südwest Rundfunkorchester Freiburg/Baden-Baden, ASKO, Schönberg Ensemble, the Radiofilharmonisch Orkest Hilversum and the Slagwerkgroep Den Haag.

Roderik de Man (born in 1941, in Bandung/Indonesia) – studied percussion with Frans van der Kraan and theory of music at the Royal Conservatory of The Hague. At the same time he participated in composition classes with Kees van Baaren and worked in the electronic studio as a student of Dick Raaymakers. Since 1972 he teaches theoretical subjects and composition to young composers. Between 1993 and 1997 he was on the board of the Dutch Composer's Society (GeNeCo). Since 1998 he is on the board of CEM (Centre for Electronic Music). Recently he was asked to be a counsellor to the board of the Stichting Ton Bruynèl, foundation for the promotion of electronic music, and since the fall of 2003 he is on the board of the Gaudeamus Foundation. Roderik de Man received many commissions from: the Foundation for the Creation of Music, the Amsterdam Art Fund and the Johan Wagenaar Foundation. He composes purely instrumental as well as instrumental/electronic music. His oeuvre consists of solo pieces, chamber music and works for choir, large ensembles and orchestra. Several times his compositions were selected by the international jury of the ISCM (the International Society for Contemporary Music) to be performed during the World Music Days (Oslo 1991, Mexico 1993, Seoul 1997, Boucares 1998). In 1991 *Chordis Canam* for harpsichord and tape won the 2nd prize in the

competition of the Festival de Musique Electroacoustique in Bourges, where he was also among the finalists in 1996, 1997, 1998, 2000 and 2001. In 1999 *Air to Air* for flute, basset horn and trumpet received the 2nd prize in the same festival and also the 2nd prize in the Concorso Internazionale di Composizione "Città di Torino 2000". *Sin descano* for blockflutes and tape was selected for the World Music Days 2004 in Switzerland. In 2005 *Cordes Invisibles* for violoncello, piano and tape, received the first prize in the Concours de Musique Electroacoustique de Bourges. Roderik de Man's music was performed and broadcast in most European countries as well as in the United States, Brasil, Mexico, Venezuela, Indonesia and Japan.

<http://www.roderikdeman.com>

Inspiration Source: In "*Über das Marionetten-Theater*" (*On the Puppet Theatre*, 1810), Heinrich von Kleist, through his protagonist Herr C., discourses on the infinite grace of inanimate objects. *The Puppet Theatre* was not written for marionettes to play, but as a description of their function and value. He compares the capacities of live performers and marionettes according to romantic aesthetics. Kleist explains that objects, unlike people, need not behave affectedly. He says the marionette, unfettered by the need to touch the ground (since it's strumming to the tune of strings pulled from the top), is far more graceful than the human dancer. Only a god or possibly an animal such as a bear, *Herr C.* proclaims, could equal the grace of inanimate matter, whereas humans are clumsy, weighed down by consciousness. In his argumentation for the superiority of the marionette Kleist shows a belief in the cognitive and creative superiority of the unconscious over the conscious, of spontaneity and intuition over reason. Kleist's enthusiasm for the marionette theatre was shared by many yet the weight of his words and the endless possibilities he saw in the puppet world were not recognized until long after his death, adding justification to the notion that Kleist was a man born before his time.

Concept. *Das Marionetten-Theater* provided the story and inspired the scenario for the project *Marionette: a multimedia*

concert for two musicians (block flutes, no-input mixer and electronics) where the field of tension between acoustic sounds and multimedia creates a story about the relationship between mechanics and life. The performers are (un)consciously represented by a machine (their instruments), sound and image. The performance displays a multimedia environment as representation of pure sound, an environment that embodies the question of sound imperfection, contradiction and ambiguity of the communication between acoustic sources and multimedia.

Project Description. Three composers: Roderik de Man (Netherlands), Jos Zwaanenburg (Netherlands) and Marko Ciciliani (Croatia) received the commission to write a new work having as leitmotiv the correlation between mechanics and life. Two musicians perform this multimedia concert: Jorge Isaac and Marko Ciciliani. *Marionette* brings together music, theatre, video and live electronics. The accent is put on the music. A virtuosic block flute performance, unheard electronic improvisations with the no-input mixer (a mixing board which does not use any external inputs, but where all sounds are created through internal feedbacks) and a rich musical background make up the musical layer. Video images are used as dynamic stage décor and as a medium of abstract materialization of mechanic processes.